

for at være ensartede; men det gør jeg ikke. Naar nu det ærede Medlem anser Forholdene for at være ensartede, forundrer det mig noget, at det ærede Medlem ikke vil være med til at bygge en Mole ved Thyborøn, medens han vil være med til at bygge noget tilsvarende ved Hvide Sande. — Det ærede Medlem omtalte med Vægt som sædvanligt Hensynet til Fiskeriet. Der er ingen her i Salen, som har nægtet at tage alt det Hensyn til Fiskeriet, som det er muligt. Men naar det ærede Medlem dernæst udtalte: „Hvor Udløbet skal være, skal jeg ikke blande mig i, men det skal være et Sted, hvor der kan blive et virkelig sejlbart Udløb“, har det ærede Medlem ikke taget nogen anden Stilling i denne Sag end den, Lovforslaget rummer. Thi den eneste Mulighed for at undgaa en midlertidig Lukning er at forlange, at Udløbet skal være ved Hvide Sande. Men for saa vidt det ærede Medlem med sin Tale har ønsket at støtte Bibeholdelsen af Udløbet ved Hvide Sande, har det ærede Medlem blandet sig i, hvor Udløbet skal være. Det kan mulig ogsaa være rigtigt; men det ærede Medlem sagde altsaa det modsatte.

Det ærede Medlem (Munk-Poulsen) var imod at lukke Udløbet midlertidigt og senere aabne igen; dette betyder, sagde han, en Eksperimenteren, som man ikke bør gaa med til nu; man bør gaa over til en endelig Ordning. Dette har i det hele taget været Grundtonen hos mange af de ærede Talere, at det er Lovforslagets Fejl, at det ikke betyder en endelig Ordning. Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) erklærede, at Lovforslaget var et nyt Forsøg paa at lege med Vesterhavet. Jeg vil benægte dette; det er netop et Forsøg paa at komme bort fra at lege med Vesterhavet. Lovforslaget er et Forsøg paa at faa fastslaaet en Fremgangsmaade, som paa hvert Stadium maa siges at være holdbar; og det ærede Medlems Tvivl om, at den midlertidige Lukning, som nu er foreslaaet i Lovforslaget, ikke vil være tilstrækkelig, kan jeg naturligvis i og for sig ikke tilbagevise. Selv om det ærede Medlem ikke tror paa, at det Forslag, her er fremsat, vil byde noget tilstrækkelig holdbart, er det dog Vandbygningsvæsenets Opfattelse, at det vil være tilstrækkelig holdbart. Det har været Vandbygningsvæsenets Opgave at fremkomme med Forslag til en midlertidig Lukning, som indenfor et kortere Aaremaal frembød en tilsvarende

Betryggelse som en permanent Lukning. Det ærede Medlem vil ogsaa se, at Forskellen mellem Omkostningerne ved den her foreslaaede midlertidige Lukning og ved Kanalens permanente Lukning kun er 100,000 Kr. Jeg maa altsaa hævde, at det Forslag, der her er fremsat om en midlertidig Lukning, er tilstrækkelig betryggende, og det er ikke for mit Vedkommende et Spørgsmaal om Mød. Jeg ser ikke, hvad andet jeg skulde holde mig til end en Beregning, der er anstillet med det rette Formaal for Øje.

Det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) var jo meget dybt inde paa en Omtale af denne Sags historiske Udvikling og fastholdt under denne Omtale selvfølgelig sit tidligere Standpunkt i Sagen, for saa vidt angaar de Fejl, der tidligere er begaaede. Jeg har ingen Grund til at argumentere imod den Anskuelse, at det, der i sin Tid blev gjort, var forkert. Men jeg kan ligesom det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) ikke se, at Menneskene kan blive fri for at kæmpe imod Naturforholdene, det er jo Menneskenes Lod saa mange Steder, og det har jo i høj Grad været det danske Folks Lod lige overfor Vesterhavet; den Kamp, Naturen paabyder os, maa vi jo føre.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinge) var paa den ene Side ret ond imod mig, men paa den anden Side saa overmaade venlig, at jeg maa forsøge at tale i en tilstrækkelig mellemliggende Tonart overfor det ærede Medlem. Det ærede Medlem havde faaet det ud af Lovforslagets Motiver og af min Tale, at jeg i denne Sag egentlig sagde til mig selv: Jeg ved ikke mine levende Raad. Nu maa jeg sige, at dette er en Sag, hvor man nok lejlighedsvis kan føle sig fristet til at rive sig i Haaret og sige: Hvad skal man egentlig gøre ved denne Sag? Men saaledes har mit Standpunkt ved Fremsættelsen af dette Lovforslag alligevel ikke været. Det har ikke ved denne Lejlighed været min Opgave netop at komme med et Forslag, der, om jeg saa maa sige, kunde „gøre sig“. Det er ikke det, man har en Minister til. Jeg maatte komme med et Forslag, der, selv om det ikke kunde siges at ville „gøre sig“, dog er det rigtige Forslag. Hvis det blot havde været Ministeriet magtpaaliggende at stille et Forslag, som var et endeligt Standpunkt, det, som det ærede Medlem mente, at man havde en Minister til at tage, saa havde Sagen